

talte, at det var konstateret, at paa en hel Række Varer var der stærkt varierende Priser. Men hvad betyder nu dette, at der var stærkt varierende Priser? Det betyder, at Indenrigsministeren netop derigennem beviser, at der ikke for disse Arter af Varers Vedkommende findes nogen Prisaftale. Hvis der var Prisaftale, vilde Prisen nemlig ikke være stærkt varierende. Det forekommer mig, at dette er Kærnen i hele dette Spørgsmaal. Den højtærede Indenrigsminister fortsatte med at sige, at Avancen efter de Indkøb, der var gjort, forekom ham at ligge langt udover det rimelige. Ja, hvad der er rimelige Priser her, vil jo til alle Tider blive et Spørgsmaal, idet, som jeg tidligere har fremhævet, de, som køber, formener, at Priserne skulde være lavere. Forholdet er jo ogsaa det, at Befolkningen synes, at de Skatter, den betaler for, at Statshusholdningen kan føres, heller ikke er rimelige, men at de gaar langt udover Rimelighedens Grænser. Ligesom det gaar i vor fælles Statshusholdning, saaledes gaar det ogsaa indenfor de enkelte Brancher: at man synes, at de Omkostninger, der løber paa Varerne, er alt for store. Dette vil jeg dog bede den højtærede Indenrigsminister fæste sin Opmærksomhed ved. Men det, som forekommer mig at være Bevis paa, at man netop ikke skulde have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal paa den Maade, som den højtærede Indenrigsminister beskæftigede sig dermed, har ogsaa en tredie Aarsag, nemlig den, som den højtærede Indenrigsminister omtalte, at selv med de Avancer, som fra Urtekræmmerforeningens Side var betegnet som Normalavancer, var disse Priser for store. Jeg tror, at den højtærede Ministers Beregninger hviler paa et Grundlag, der beror paa en Misforstaaelse mellem ham og Urtekræmmerforeningen; derved fremkommer Forskelligheden i Beregning. Den højtærede Indenrigsminister har, formener jeg, beregnet for de Varesorter, hvis Avancer han har opgivet, Procenten efter Indkøbspriserne, medens de Normalavancer, som Urtekræmmerforeningens Formand har opgivet, er beregnet efter Varesernes Detailpriser. Det vil det køvende Publikum ogsaa altid gøre; naar de fra en Ministers Side hører Tale om Avancen, vil de formene, at det er Procentavancen paa den Pris, de betaler for Varen. Alene dette

giver et noget ændret Billede af Forholdene. Men ydermere kommer dertil, at Ministeren har regnet Priserne efter Indkøb i hele Sække af de af ham nævnte Varer, medens Urtekræmmerforeningen har regnet efter Indkøb af Varerne i mindre Partier, saadanne Partier, som det er gængs, at disse Varer indkøbes i fra Grossisterne, og Priserne paa disse Varer er for de flestes Vedkommende ved Indkøb fra Grossisten i mindre Partier 4 Ø. højere pr. kg end ved Indkøb i hele Sække. Dette er medvirkende til at skabe en stærk Forskellighed i Procentberegningen, naar man tager i Betragtning Størrelsen af de Priser, som her er Tale om. Men for det tredie maa jeg gøre opmærksom paa, at naar den højtærede Indenrigsminister foretager Indkøb pr. 1. August og samtidig vil lægge Prisfaldet og dermed Engrospriserne pr. 1. August til Grund derfor, fremkommer der en Procentdifference derved, at Varerne er faldet, og ved, at de Varer, som sælges en detail den 1. August, ikke er indkøbt den 1. August. Disse tre Ting tagne i Betragtning vil sikkert klare den Forskel, der er i Hovedsagen mellem de af Urtekræmmerforeningen opgivne Normalavancer og dem, Ministeren faar ved sin Beregning. Men, som sagt, for mig hviler i Hovedsagen dette Spørgsmaal paa, at Ministeren har erkendt, at der ikke var Prisaftaler, derigennem at han fremhævede de stærkt varierende Priser, som jo netop beviser dette. Men yderligere tilføiede den højtærede Minister, at han kunde oplyse, at de højeste Priser toges ikke i de store Forretninger, men i de ganske smaa Forretninger i Sidegaderne. Nu formoder jeg, at den højtærede Minister ikke med denne Udtalelse har tilsigtet at reklamere for den store Forretning — han har nævnt en Ting, som mulig er rigtig —, men han har gennem denne Udtalelse fastslaaet, at den frie Konkurrence netop giver den billigste Pris. Han har gennem denne Udtalelse aflivet den Skrøne, som er gængs mange Steder, at de mange handlende skaber dyrere Varepriser, idet det jo netop herigennem er bevist, at i Sidegaderne, hvor der bor færre handlende, findes de højeste Priser, medens der der, hvor handlende ligger ved Siden af handlende, er de laveste Priser, fordi Konkurrencen tvinger Priserne ned. Dette er ogsaa en Ting, som de, der er kendt med For-